

Taalverrijking

Het is normaal dat talen woorden van elkaar overnemen. Daardoor neemt het aantal woorden in een taal toe en wordt zij rijker. In Suriname, waar het contact in het sociale verkeer tevens een contact van talen is, vindt deze uitwisseling makkelijk plaats. Meestal is het zo dat er één overheersende, vaak officiële taal, is en daarnaast verschillende andere ondergeschikte talen. De ondergeschikte talen hebben dan een zwakkere machtspositie of lagere status. Hierdoor nemen zij eerder woorden over van de machtige taal. Het komt echter ook voor dat de machtige taal woorden opneemt van de andere. Een voorbeeld hiervan is bijvoorbeeld het gebruik van het Hindostaanse woord 'tjoetia' ("klootzak" of "lul") in het Nederlandse spraakgebruik. Dit woord laat zich bewerken. Je kan er een werkwoord van maken: *tjoetialiseren* en vervoegen: ik *tjoetialiseer* of zij *tjoetialiseerde*. Maar het is ook een zelfstandig naamwoord: *tjoetialiteit*, wat overigens al bestond in de vorm van *tjoetiai*. Dit woord heeft sociologische waarde, want het is toepasbaar op menselijk gedrag.

Als allerlei geruchten waar zijn, dan hebben veel hindoes tijdens de verkiezingen op de LPF of een "leefbare" partij gestemd. Dat stemgedrag verraadt een verontrustende kortzichtigheid. Want de LPF, evenals de meeste partijen die stemmen hebben verloren en die terug willen halen, streeft ernaar om de immigratie tot een nulpunt te brengen. De gedachte hierachter is dat bij een gesloten immigratiepoort de hier wonende immigranten sneller kunnen worden witgewassen. Dit heet versnelde integratie. Deze ontwikkeling treft hindoes en andere allochtone LPF-stemmers ook, en wel in twee opzichten. Ten eerste heeft men steeds minder begrip voor alles wat met culturele identiteit, dus ook religieuze identiteit, te maken heeft. De huidige demissionaire minister van integratiezaken heeft als proefballon de gedachte geopperd om allerlei subsidies ten behoeve van allochtonen in te trekken, wat overigens zo'n vaart niet zal lopen. Maar dat een minister met dit voorstel komt, is tekenend voor het huidige politieke klimaat. Het zal voor allerlei zelforganisaties niet zonder gevolgen zijn. Ten tweede wordt door de vermindering van de immigratie niet alleen de verwanten van de Turken en Marokkanen getroffen., maar ook hindoes die verwanten of partners uit, bijvoorbeeld, Suriname of India naar Nederland willen laten overkomen.

De hindoes zouden LPF hebben gestemd vanuit een anti-moslimgevoel. In Suriname is dit sentiment zeer beperkt en bovendien tijdelijk. Religieuze spanningen zijn praktisch onbekend in dat land. Het anti-moslim gevoel is hier in Nederland ontstaan of aangewakkerd. Dit komt door een veelheid van oorzaken, variërend van een grotere identificatie met hindoes in India en het overheidsbeleid dat alleen faciliteiten verleent wanneer mensen zich als een religieuze in plaats van een culturele gemeenschap organiseren. Dat heeft ertoe geleid dat Pakistaanse, Surinaamse, Turkse, Marokkaanse, Javaanse en andere Moslims zich samen in één verband moesten organiseren. En zo ontstond werd de religieuze scheiding tussen Surinaamse Hindoes en Moslims door de Nederlandse overheid tot stand gebracht. Overigens geldt het LPF-gedrag niet alleen voor hindoes, maar ook voor creolen en andere witgewassen allochtonen die zich sterk identificeren met Nederlanders.

Er is nog een probleem, en wel één dat ik persoonlijk heb met het LPF-stemgedrag van allochtonen. We zijn allemaal immigranten of kinderen van hen. We kunnen voelen of begrijpen wat het betekent om ons los te rukken uit een samenleving en onszelf als het ware over te planten in een andere. We weten nog wat armoede is of discriminatie. We weten hoe weinig begrip Nederlanders kunnen hebben voor buitenlanders. Deze ervaringen verplichten

tot solidariteit met nieuwe immigranten. Maar het is juist deze solidariteit die zoek is geraakt bij veel Surinamers in Nederland. En dat is een *tjoetialiteit* van de bovenste plank.